

Győr, 1904. november 1. – Budapest, 1960. május 15.

Kiskereskedő családból származott. A győri reálgimnázium hatodik osztályának elvégzése után kitanulta az asztalosszakmát. Asztalos segédként dolgozott először a bútorgyárban, majd a Szilárd-féle csónaküzemben. 1926-ban lett az illegális KMP, később a kerületi titkárság tagja. 1927-ben beválasztották a KIMSZ és a Famunkások Országos Szövetsége győri vezetőségébe. 1930-ban egyik szervezője volt a szeptember 1-jei győri tüntetésnek. Megalakította a Vörös Segély győri csoportját, közreműködött az Antialkoholista Munkás Szövetség helyi szervezetének létrehozásában, eljárt a Természetbarátok Turista Egyesületébe. 1927-től kezdve többször letartóztatták, internálták, majd bebörtönözték. A legsúlyosabb büntetését 1932. október 22-én kapta, amikor négy év hat hónapi fegyházbüntetésre ítélték, amelynek egy részét Győrött, nagyobb részét a szegedi Csillagbörtönben töltötte. Kiszabadulása után visszatért Győrbe. 1939-től 1944-ig rövid megszakításokkal munkaszolgálatot teljesített. 1944 végén sikerült megszöknie és bekapcsolódnia az illegális munkába. Budapest felszabadulása után a IV. kerületi pártbizottság tagja, majd titkára. 1945. március 27-én kinevezték az MKP Észak-dunántúli területi bizottságának titkárává. Átmenetileg Győr város párttitkári tisztségét is betöltötte. 1945. április 6-án – az MKP színeiben – bekerült a Győri Nemzeti Bizottságba, június 1-jétől a városi törvényhatósági bizottság tagja lett. 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945 júniusában Budapestre kerül, és 1947 végéig az MKP központi apparátusában dolgozott, a megyei pártbizottságnak azonban tagja maradt. 1947 végétől a Szakszervezeti Tanács titkára, 1948-tól a SZOT öt rendes és három pótagból álló ellenőrző bizottságának elnöke. 1953 és 1955 között a Pénzügyi Központ igazgatója. 1956-ban a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezetének titkára, majd haláláig a SZOT gazdasági osztályának vezetője volt.